

WŚCIEKLIZNA

Wścieklizna jest chorobą zakaźną o ostrym przebiegu. Wywołuje ją wirus atakujący ośrodkowy układ nerwowy (mózgowie i rdzeń kręgowy) ssaków, w tym także ludzi.

Do zarażenia wścieklizną dochodzi głównie w wyniku:

- pogryzienia przez chore zwierzę,
- przedostania się śliny chorego zwierzęcia na skaleczenia i zadrapania skóry, na błony śluzowe (np. jamy ustnej, nosa), do spojówki oka.

Zwierząt chorych lub podejrzanych o wściekliznę nie należy dotykać, skórować, patroszyć.

Wirus wścieklizny wędruje wzdłuż nerwów obwodowych z miejsca zakażenia do ośrodkowego układu nerwowego i tam namnaża się.

Okres wylegania wirusa, czyli czas od momentu zarażenia do pojawienia się pierwszych symptomów choroby, wynosi od 10 dni do 2 lat. Długość tego okresu zależy od dawki zakażającej i miejsca wprowadzenia wirusa do organizmu.

Na kilka dni (1-10) przed wystąpieniem klinicznych objawów choroby, wirus przedostaje się do ślinianek,

Objawowe zakażenia wścieklizną kończą się śmiercią.

W przypadku pogryzienia człowieka przez chore lub podejrzane o wściekliznę zwierzę należy:

- pozwolić, aby krew przez jakiś czas swobodnie wypływała z rany,
- przemyć ranę wodą z mydłem, zdezynfekować,
- nałożyć opatrunek, zgłosić się do lekarza.

OBJAWY WŚCIEKLIZNY U ZWIERZĄT:

- podwyższona ciepłota ciała,
- nagła zmiana usposobienia zwierzęcia - łagodne stają się złośliwe i drażliwe, agresywne - spokojniejsze,
- utrata wrodzonej bojaźliwości u zwierząt dzikich
- rozdrażnienie, niepokój,
- wzmożone reakcje na bodźce zewnętrzne, ataki szału,
- brak koordynacji ruchowej, niezdolność wzroku,
- porażenie mięśni żuchwy, gardła, przetyku, ślinotok,
- zaburzenia świadomości,
- drgawki, ośpienie, śpiączka.

OBJAWY WŚCIEKLIZNY U CZŁOWIEKA

- gorączka, ból głowy,
- zaburzenia czucia w okolicy miejsca zakażenia,
- wzmożona nerwowość i niepokój,
- pobudzenie układu współczulnego przejawiające się m.in. łzawieniem, rozszerzeniem źrenic, potliwością, wzmożonym wydzielaniem śliny,
- bolesne skurcze mięśni gardła i przetyku przy przetykaniu,
- ślinotok - z obawy przed bólem chory unika połykania śliny,
- trudności w oddychaniu wywołane skurczami mięśni oddechowych.
- napady drgawek,
- porażenie, apatia, śpiączka

Szczepionkę przeciwko wściekliznie podaje się ludziom domięśniowo w 5 dawkach wg schematu: 0, 3, 7, 14, 28 dnia. W przypadku gdy pogryzienia są rozległe, dotyczą głowy, karku, rąk, oprócz szczepionki podaje się surowicę z przeciwciałami.

Zwierzęta podejrzane o wściekliznę poddaje się piętnastodniowej obserwacji. W przypadku zwierząt padłych przeprowadza się badania laboratoryjne. Jeżeli zwierzę okaże się zdrowe, szczepienie pacjenta można przerwać.

Uwaga!!! Nie wykonuje się szczepień profilaktycznych przeciwko wściekliznie.

Aby uniknąć wścieklizny należy:

- regularnie szczepić zwierzęta domowe, psy podlegają obowiązkowym szczepieniom 1 raz na rok począwszy od 2-go miesiąca życia, dla kotów szczepienia są zalecane.
- każde pokąsanie traktować poważnie, nawet w przypadku udokumentowanego szczepienia przeciwko wściekliznie, zwierzę podlega obowiązkowej 15-dniowej obserwacji.
- nie dopuszczać do tego, aby psy i koty były wypuszczane z domu bez dozoru,
- unikać kontaktów z obcymi zwierzętami domowymi i dzikimi, nie dotykać, nie głaskać, nawet jeżeli zachowują się bardzo przyjaźnie,
- natychmiast udać się do weterynarza, jeżeli zwierzę domowe wróci do domu pogryzione,
- dzikie zwierzęta obserwować wyłącznie z oddali,
- powiadomić odpowiednie służby (straż miejską, policję, weterynarzy) w celu złapania podejrzanych wyglądających zwierząt. Nie próbować chwycić na własną rękę,

Zawsze zabierać książeczkę szczepień psa lub kota, gdy udajemy się z naszymi zwierzętami w podróż.

WPAJAĆ DZIECIOM POWYŻSZE ZASADY

Lekarz ocenia stopień narażenia pacjenta na zarażenie wścieklizną i kwalifikuje do ewentualnych szczepień.